



## VALSTYBINĖ MAISTO IR VETERINARIJOS TARNYBA

Lietuvos Respublikos žemė ūkio ministerijai  
El. p.: [zum@zum.lt](mailto:zum@zum.lt); [aleksandra@zum.lt](mailto:aleksandra@zum.lt)

2019-10-04 Nr. B6-11.19)-2863  
Į 2019-09-19 Nr. 2D-2928(11.23)

### DĖL ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba (toliau – VMVT), išnagrinėjusi Jūsų 2019-09-19 raštu Nr. 2D-2928(11.23) „Dėl įstatymų projektų derinimo“ pateiktus derinti Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo Nr. I-2110 2, 6, 7, 14, 15, 16 ir 19 straipsnių pakeitimo, įstatymo papildymo 21 ir 22 straipsniais ir įstatymo priedo pakeitimo projektą Nr. 19-11142 (toliau – projektas Nr. 19-11142), Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo Nr. VIII-500 3, 4, 8, 20 ir 21 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektą Nr. 19-11143, Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 343, 344 ir 589 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektą Nr. 19-11144 (toliau – projektas Nr. 19-11144) ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo Nr. I-2110 2, 6, 7, 14, 15, 16 ir 19 straipsnių pakeitimo, įstatymo papildymo 21 ir 22 straipsniais ir įstatymo priedo pakeitimo įstatymo projekto, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo Nr. VIII-500 3, 4, 8, 20 ir 21 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projekto, Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 343, 344 ir 589 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projekto pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui“ projektą Nr. 19-11145, siūlo:

1. Išdėstyti projekto Nr. 19-11142 4 straipsnio 1 dalimi keičiamo Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo 14 straipsnio 1 dalį taip:

„1. Veterinarinės kontrolės subjektai užtikrina, kad laiku būtų imamasi veterinarinės higienos ir ūkinių priemonių sustabdyti gyvūnų užkrečiamųjų ligų plitimą ir likviduoti jų židinius. Veterinarinės kontrolės subjektai Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnams pareikalavus privalo leisti tikrinti laikomus, vežamus, parduodamus ar kitais būdais disponuojamus gyvūnus, laikymo įrangą, tvarkomus (naudojamus, gaminamus, perdirbamus, laikomus, vežamus) gyvūninius produktus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, genetinės medžiagos produktus, pašarus, pašarų priedus, veterinarinius vaistus, veterinarines priemones, patalpas, teritoriją, įrangą, transporto priemones, susijusius dokumentus ir informacines sistemas, taip pat leisti atlikti šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytus veiksmus.“

2. Įstatymo projekto Nr. 19-11144 2 straipsnį išdėstyti taip:

„2 straipsnis. 344 straipsnio pakeitimas.

Pakeisti 344 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„344 straipsnis. Lietuvos Respublikos pašarų įstatymo ir kitų pašarų tvarkymą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų pažeidimas

1. Lietuvos Respublikos pašarų įstatymo ir kitų pašarų tvarkymą reglamentuojančių teisės

aktų reikalavimų, išskyrus reglamentuojančių pašarų saugą, pažeidimas

užtraukia įspėjimą arba baudą asmenims nuo trisdešimt iki šešiasdešimt eurų ir baudą juridinių asmenų vadovams ar kitiems atsakingiems asmenims nuo šešiasdešimt iki vieno šimto keturiasdešimt eurų.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytas administracinis nusižengimas, padarytas pakartotinai,

užtraukia baudą asmenims nuo šešiasdešimt iki vieno šimto keturiasdešimt eurų ir juridinių asmenų vadovams ar kitiems atsakingiems asmenims – nuo vieno šimto dvidešimt iki trijų šimtų eurų.“

Direktorius



Darius Remeika

Kristina Stakytė, tel. (8 5) 205 3164, el. p. kristina.stakyte@vmvt.lt



## LIETUVOS RESPUBLIKOS VIDAUS REIKALŲ MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Šventaragio g. 2, LT-01510 Vilnius  
tel.: (8 5) 271 7154 / 271 7178, faks. (8 5) 271 8551 el. p. bendrasisd@vrm.lt  
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188601464

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijai

2019-10-09 Nr. 1D-5079

[ 2019-09-19 Nr. 2D-2928

### DĖL ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ

Vidaus reikalų ministerija, pagal kompetenciją išnagrinėjusi Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo Nr. I-2110 2, 6, 7, 14, 15, 16 ir 19 straipsnių pakeitimo, įstatymo papildymo 21 ir 22 straipsniais ir įstatymo priedo pakeitimo, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo Nr. VIII-500 3, 4, 8, 20 ir 21 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 343, 344 ir 589 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektus, teikia dėl jų šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Keičiamo Veterinarijos įstatymo (toliau – Veterinarijos įstatymas) 2 straipsnio 9 dalyje apibrėžiama *valstybinės veterinarinės kontrolės* sąvoka, o 10 dalyje – *valstybinės veterinarinės priežiūros* sąvoka.

Atkreiptinas dėmesys į Viešojo administravimo įstatymo 5 straipsnį, kuriame kaip viena iš viešojo administravimo sričių numatyta įstatymų ir administracinių sprendimų įgyvendinimo kontrolė (*pavaldžių subjektų kontrolė, nepavaldžių subjektų priežiūra*).

Atsižvelgdami į tai, kad, remiantis Viešojo administravimo įstatymo 5 straipsniu, vykdoma nepavaldžių subjektų (įskaitant ir veterinarinės kontrolės subjektus) priežiūra, o ne kontrolė, siūlytume atsisakyti valstybinės veterinarinės kontrolės sąvokos. Taip pat šios sąvokos siūlytume nevertoti ir kituose Veterinarijos įstatymo straipsniuose.

Be to, siūlytume pakoreguoti valstybinės veterinarinės priežiūros sąvoką atsižvelgiant į Viešojo administravimo įstatymo 36<sup>1</sup> straipsnyje pateiktą ūkio subjektų veiklos priežiūros apibrėžimą.

2. Veterinarijos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatyta, kad Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba *pagal kompetenciją* kontroliuoja, kaip laikomasi gyvūnų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, gyvūninių produktų, genetinės medžiagos produktų, veterinarinių vaistų, veterinarinių priemonių, pašarų ir pašarų priedų įvežimo į Sąjungą ir eksporto reikalavimų.

Atsižvelgdami į Viešojo sektoriaus įstaigų sistemos tobulinimo gairių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. gegužės 16 d. nutarimu Nr. 495, 12 punktą, kuriame numatytas siekis viešojo sektoriaus įstaigos kompetenciją (funkcijas) nustatančiuose teisės aktuose jų funkcijas dėstyti kaip konkrečią priskirtą veiklą, siūlytume išbraukti žodžius „pagal kompetenciją“.

3. Veterinarijos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatyta, kad Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba atlieka veterinarinės kontrolės objektų projektavimo, statybos ir rekonstravimo veterinarinę ekspertizę, *draudžia naudoti* tuos gyvulininkystės pastatus, kurie neatitinka gyvūnų gerovės ir (ar) biologinio saugumo priemonių reikalavimų, gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų gamybos (gavybos), perdirbimo, saugojimo ar kitoms tvarkymo operacijoms skirtus objektus, kurie neatitinka

veterinarinės higienos reikalavimų. To paties įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 12 punkte nustatyta, kad Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba *uždraudžia vartoti*, tiekti rinkai, gaminti saugos reikalavimų neatitinkančius gyvūninius produktus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, pašarus, pašarų priedus, veterinarinius vaistus, veterinarines priemones

Draudimai taikomi aiškiai reglamentuotais atvejais kaip poveikio priemonės ūkio subjektų veiklos priežiūros procese, todėl, mūsų nuomone, nelaikytini savarankiškais Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos funkcijomis, o yra tik tam tikrų, su valstybine veterinarine priežiūra susijusių funkcijų vykdymo padarinys.

Atsižvelgdami į tai, siūlytume tikslinti keičiamo Veterinarijos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 5 ir 12 punktus, atsisakant funkcijų kaip tam tikrų draudimų formulavimo. Minėtas funkcijas būtų galima formuluoti taip: „prižiūri, kad nebūtų statomi gyvūnų gerovės ir (ar) biologinio saugumo priemonių reikalavimų neatitinkantys pastatai ir t. t.“ ir „prižiūri, kad nebūtų vartojami, tiekami į rinką, gaminami saugos reikalavimų neatitinkantys gyvūniniai produktai ir t. t.“

4. Veterinarijos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatyta, kad Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, siekdama saugoti, kad į Lietuvos Respublikos teritoriją nepatektų gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, organizuoja gyvūnų apsaugą nuo užkrečiamųjų ligų, o joms atsiradus – tokių ligų protrūkių likvidavimą, *užtikrina*, kad eksportuojami gyvūnai, šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, gyvūniniai produktai, genetinės medžiagos produktai atitiktų Europos Sąjungos, Lietuvos Respublikos ir importuojančios valstybės reikalavimus.

Vadovaudamiesi Viešojo sektoriaus įstaigų sistemos tobulinimo gairių 12 punktu, siūlytume patikslinti minėtą punktą, nurodant konkrečius, aiškų rezultatą turinčius veiksmus, kuriuos atlieka Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, *užtikrindama*, kad eksportuojami gyvūnai, šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, gyvūniniai produktai, genetinės medžiagos produktai atitiktų Europos Sąjungos, Lietuvos Respublikos ir importuojančios valstybės reikalavimus.

5. Abejotume, ar Veterinarijos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 10 ir 11 punktuose nustatytas privalomų nurodymų asmenims davimas priskirtinas prie Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos funkcijų, o ne teisių (kaip šiuo metu ir yra reglamentuota).

Privalomieji nurodymai laikytini viena iš administracinio poveikio priemonių, kurias *turi teisę* taikyti priežiūrą atliekantys viešojo administravimo subjektai. Administracinio poveikio priemonių (įskaitant ir privalomuosius nurodymus) taikymas leidžia priežiūrą atliekančius viešojo administravimo subjektus reikalauti iš ūkio subjektų, kad būtų laikomasi teisės aktų reikalavimų, administracinio poveikio priemonės taikomos tuo atveju, jeigu teisės aktų reikalavimų nėra laikomasi arba kyla grėsmė, kad jų gali būti nesilaikoma. Taip pat neaišku, kodėl privalomieji nurodymai išskiriami iš kitų administracinio poveikio priemonių, kurios priskirtos prie teisių, o ne funkcijų. Atkreiptinas dėmesys, kad keičiamo veterinarijos įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatyta viena iš Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teisių – *taikyti poveikio priemones*. Taip pat keičiamo Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 21 straipsnio 2 dalies 5 punkte kaip viena iš Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teisių nustatyta teisė taikyti *administracines nuobaudas, administracinio poveikio priemones* ir priimti administracinius sprendimus.

Vidaus reikalų viceministrė

Beata Maliušickaja

A. Vitkauskienė, tel. 271 8747, el. p. alvija.vitkauskiene@vrm.lt



## LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,  
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,  
atsisk. sąskaita LT57 4010 0510 0467 0211 Luminor Bank AS, banko kodas 40100  
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijai      2019-10-15      Nr.(1.6E) 2T-1041  
[ 2019-09-19      Nr. 2D-2928(11.23)

### DĖL IŠVADOS ĮSTATYMŲ PROJEKTAMS

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, pagal kompetenciją išnagrinėjusi Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo Nr. I-2110 (toliau – VĮ) 2, 6, 7, 14, 15, 16 ir 19 straipsnių pakeitimo, įstatymo papildymo 21 ir 22 straipsniais ir įstatymo priedo pakeitimo projektą (toliau – VĮ projektas), Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo Nr. VIII-500 (toliau – GGAI) 3, 4, 8, 20 ir 21 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektą (toliau – GGAI projektas), Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ANK) 343, 344 ir 589 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektą (toliau – ANK projektas), teikia pastabas ir pasiūlymus.

1. Aiškinamajame rašte kaip priežastis, dėl kurios siekiama pildyti nauja sąvoka „Gyvūnų užkrečiamosios ligos buferinė zona“ nurodoma ta, kad VĮ ši sąvoka vartojama, tačiau ji nėra apibrėžta, tačiau, pastebėtina, kad VĮ taip pat vartojami ir kitų zonų įvardijimai, kaip „apsauginė ir priežiūros zonos“, tačiau jų VĮ projekte nesiūloma apibrėžti. Siūlytina įvertinti minėtų sąvokų nustatymo (apibrėžimo) poreikį.

2. Dėstomoje VĮ 2 str. 3 d. teikiamame sąvokos „Gyvūnų užkrečiamosios ligos buferinė zona“ apibrėžime vartojama sąvoka „veterinarinės sanitarijos priemonės“, tačiau ji nėra vartojama nei VĮ, nei VĮ projekte (galbūt buvo siekta vartoti kitą, dėstomoje VĮ 2 str. 17 d. nurodytą sąvoką „veterinarinės priemonės“?).

3. VĮ 2 str. 5 d. dėstomame sąvokos „nesąžininga veterinarinės kontrolės ūkio subjekto veikla“ apibrėžime išskiriamas ir prekybos aspektas, o atsižvelgiant į tai, kad VĮ projekto 9 str. dėstomame VĮ 22 str. numatomos sankcijos už nesąžiningą veterinarinės kontrolės ūkio subjekto veiklą, nėra aiški takoskyra tarp šių VĮ projekto nuostatų ir Lietuvos Respublikos nesąžiningos komercinės veiklos vartotojams draudimo įstatymo reguliavimo srities (šio įstatymo 13 str. taip pat numatomos baudos) nuostatų, nes taikymo aplinkybės gali sutapti, tačiau sankcijos Nesąžiningos komercinės veiklos vartotojams draudimo įstatyme ir VĮ projekte skiriasi.

4. Pagal dėstomą VĮ 2 str. 5 d. nesąžininga veterinarinės kontrolės ūkio subjekto veikla suprantama kaip *sąmoningas* teisės aktų pažeidimas. Atkreipiamė dėmesį į tai, kad asmens santykis su padaryta veika apibrėžiamas per kaltės formas (žr., pavyzdžiui, ANK 8 ir 9 str.). Šiuo atveju nevisiškai aišku, ką reiškia „sąmoningas teisės aktų pažeidimas“, ypač turint omeny, kad ūkio subjektas (jo atsakingi asmenys), vykdamas tam tikrą ūkinę komercinę veiklą, yra kvalifikuotas subjektas. Siekiant teisinio aiškumo siūlytume vietoj žodžio „sąmoningas“ vartoti žodį „tyčinis“.

5. Atsižvelgiant į tai, kad nesąžininga veterinarinės kontrolės ūkio subjekto veikla yra sąmoninga (tyčinė) veika, iš dėstomos VĮ 22 str. 7 d. išbrauktina sunkinanti aplinkybė „teisės akto padarymas tyčia“. VĮ 22 str. 7 d. kaip viena sunkinančių aplinkybių nurodomas pakartotinis *tos pačios rūšies* pažeidimo padarymas per metus. Kadangi Projekte nesąžininga veterinarinės kontrolės ūkio subjekto veikla dėstoma kaip teisės pažeidimas su viena abstrakčia dispozicija,

atsakomybė už jį nediferencijuojama, lieka neaišku, kaip reikėtų suprasti pažeidimo rūšį ir pagal ką antrą ir paskesnį pažeidimą reikėtų kvalifikuoti kaip pakartotinį. Minėtoje VĮ 22 str. dalyje sunkinančia aplinkybe taip pat laikomas Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos (toliau – VMVT) įpareigojimo nutraukti neteisėtus veiksmus nepaisymas, tačiau Projekte nereglamentuoti tokių įpareigojimų priėmimo tvarka ir sąlygos.

6. Atsižvelgiant į naują sąvoką dėstomoje VĮ 2 str. 6 d. „Privati veterinarijos praktika“, siūlytina įvertinti ir VĮ 4 str. keitimo poreikį.

7. Pastebėtina, kad dėstomame VĮ 19 str. įtvirtinamos nuostatos dėl valstybinės veterinarinės kontrolės iš esmės atspindi kai kurias Viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 36<sup>1</sup> str., 36<sup>2</sup> str., 36<sup>4</sup> str. nuostatas, taikomas ūkio subjektų veiklos priežiūrai, tačiau tai įvardijama kaip *kontrolė* ir nereglamentuojami tokie svarbūs aspektai, kaip, pavyzdžiui, ūkio subjektų planiniai ir neplaniniai patikrinimai/jų atlikimo tvarka, o įtvirtinamos nuostatos iš dalies skiriasi nuo įtvirtintų minėtuose VAI straipsniuose. Jeigu yra siekiama nustatyti kitokį, specialų teisinį reguliavimą dėl ūkio subjektų veiklos priežiūros, toks poreikis turėtų būti pagrįstas lydimuoju medžiagoje. Jeigu to nesiekiama, pakaktų nuorodų į atitinkamas VAI nuostatas. Šiame kontekste pastebėtina ir tai, kad nėra pakankamai aiškiai atribotos sąvokos „Valstybinė veterinarinė priežiūra“ ir „Valstybinė veterinarinė kontrolė“ (žr. dėstomas VĮ 2 str. 9 ir 10 d.). Iš dėstomos VĮ 2 str. 9 d. sąvokos „Valstybinė veterinarinė kontrolė“ neaišku, kokių subjektų atžvilgiu ji būtų atliekama.

8. Lydimuoju medžiagoje nėra pagrįstas poreikis VĮ projekte suteikti įgaliojimus naujiems subjektams (žr. VĮ 2 str. 9 ir 10 d. vartojamą formuluotę VMVT „*įgaliotų įstaigų ar asmenų vykdoma*“ <...> oficiali kontrolė/konsultavimas ir pan. Nėra aišku, kokius subjektus šia formuluote siekiama įvardinti ir kiek tai atitiktų VAI 4<sup>1</sup> str. nuostatas dėl subjektų, kuriems apskritai gali būti suteikiami viešojo administravimo įgaliojimai, bei dėl viešojo administravimo įgaliojimų suteikimo tvarkos.

9. VĮ projektu keičiamo VĮ 2 str. 14 d. sąvoka „veterinarinės kontrolės subjektas“ apibrėžiama kaip asmuo ir (ar) kiti asmenys. Pažymėtina, kad nėra aiškus šių apibrėžtyje vartojamų terminų turinys (kas yra kiti asmenys?). Jei asmenys ir (ar) kiti asmenys reiškia fizinius ir juridinius asmenis, kitas organizacijas ir jų filialus, siekiant teisinio aiškumo siūlytina VĮ projekte taip ir apibrėžti. Atkreiptinas dėmesys, kad tam tikrose VĮ projekto nuostatose yra vartojamas terminas „asmenys, kitos organizacijos ir jų filialai“ (pavyzdžiui, keičiamo įstatymo 6 str. 1 d. 10 p., 14 str. 5 d., 15 str. 7 d.). Todėl svarstyti galimybė juos suderinti.

Papildomai svarstyti galimybė įvesti termino „fiziniai ir juridiniai asmenys, kitos organizacijos ir jų filialai“ sutrumpinimą, atsižvelgiant į tai, kad VĮ projekte vartojamas terminas „kontrolės subjektas ir kitas asmuo“ (keičiamo VĮ 21 str.).

10. VĮ projekto lyginamajame variante (žr., pavyzdžiui, VĮ 2 str. 14 d.) perbrauktai turėtų būti nurodomas visas išbraukiamas žodis, o ne tik jo dalis. Šiuo aspektu peržiūrėtinas ir kitų VĮ projekto lyginamajame variante dėstomų VĮ keitimų atvaizdavimas. Dėstomoje VĮ 2 str. 17 d. (VĮ lyginamajame variante) naujas žodis „biocidiniai“ turėtų būti nurodomas paryškintai, o esamas „biocidai“ nurodomas perbrauktai.

11. VĮ projekte vietoj „Sajunga“ įrašytina „Europos Sąjunga“ (žr., pavyzdžiui, VĮ 6 str. 1 d. 3 p.).

12. Siūlytina tobulinti dėstomą VĮ 6 str. 1 d. 5 p. susiejant nuostatas su veterinarinės ekspertizės išvadomis (pavyzdžiui, kad pateikia veterinarinės ekspertizės išvadą dėl galimybės naudoti pastatus, bet ne kad „draudžia naudoti tuos pastatus <...>“).

13. Jeigu dėstomame VĮ 6 str. 1 d. 8 p. formuluote „nustato reikalavimus veterinarinės kontrolės subjektams“ siekiama VMVT pavesti nustatyti tam tikrus veterinarinės kontrolės subjektų ūkinės veiklos ribojimus, kvalifikacinius reikalavimus, jiems siekiant užsiimti tam tikra veikla, tokios nuostatos turėtų būti įtvirtinamos įstatymo lygio teisės akte (Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad pagal Konstituciją riboti asmens teisės ir laisvės, taip pat ir ūkinės veiklos laisvę galima, jeigu yra laikomasi šių sąlygų: *tai daroma įstatymu*; ribojimai yra būtini demokratinėje visuomenėje siekiant apsaugoti kitų asmenų teises bei laisves ir Konstitucijoje

įtvirtintas vertybes, taip pat konstituciškai svarbius tikslus; ribojimais nėra paneigiama teisių ir laisvių prigimtis bei esmė; yra laikomasi konstitucinio proporcingumo principo (žr., pavyzdžiui, Konstitucinio Teismo 2006 m. gegužės 31 d., 2008 m. gruodžio 4 d., 2009 m. balandžio 29 d. nutarimus).

14. Pagal dėstomą VĮ 6 str. 1 d. 8 p. VMVT nustatytų receptų ir veterinarinių vaistų paraiškų rašymo taisyklės, tačiau pagal Farmacijos įstatymo 35 str. 10 d. tokią tvarką nustatyti pavesta sveikatos apsaugos ministrui ir VMVT direktoriui.

15. Dėstomame VĮ 6 str. 1 d. 1 p. atsisakoma žodžio „profilaktika“, tačiau toks žodis pasiliktų dėstomame VĮ 6 str. 1 d. 13 p.

16. Tikslintinas VĮ 7 str. 1 d. 5 p. tuo aspektu, kad teismo leidimas turėtų būti gaunamas ne tik VMVT veiklos trukdymo patekti į patalpas atveju, bet visais patekimo į patalpas atvejais (žr. analogišką teisinį reguliavimą, nustatytą Konkurencijos įstatymo 25 str. 2 d.).

17. Dėstomame VĮ 6 str. 1 d. 3 p. vietoj žodžio „importo“ įrašomas žodis „įvežimo“, tačiau 7 p. lieka formuluotė „importuojančios valstybės“ (vadinasi, importo kontrolės aspektas būtų aktualus).

18. Diskutuotinas poreikis dėstomoje VĮ 7 str. 2 d. nustatyti, kad prašyme teismui nurodomas ir VMVT pareigūno asmens kodas (pareigūno teisės pareigų ėjimas būtų preziumuojamas, o asmens kodo nurodymas prašyme teismui dar neįrodytų, kad būtent tas asmuo yra pareigūnas). Tai taikytina ir dėl GGAĮ projekte dėstomos GGAĮ 21 str. 4 d. analogiškos nuostatos.

19. VĮ projektu keičiamo VĮ 7 str. 2 d. įtvirtinama, kad prašyme išduoti atlikti su veterinarine kontrole susijusius veiksmus turi būti nurodomi juridinio asmens duomenys. Atsižvelgiant į tai, kad ne visi kontrolės subjektai gali turėti juridinio asmens statusą, keičiamo Veterinarijos įstatymo 7 str. 2 d. siūlytina papildomai įtraukti kitas organizacijas ir filialus.

20. Iš dėstomo VĮ 7 str. 1 d. 5 p. nėra aišku, ar pirmojo sakinio atveju taip pat būtų reikalingas teismo leidimas. Ar dėstomoje VĮ 7 str. 3 d. nurodant, kad priimamas VMVT direktoriaus sprendimas, siekiama apimti ir minėtame pirmajame sakinyje nurodytus atvejus (tačiau šiais atvejais iš pirmojo sakinio galima suprasti, kad nebūtų reikalingas teismo leidimas). Manome, kad geriausiai būtų viename punkte ir vienu sakiniu aiškiai išdėstyti visus atvejus, kai turėtų būti gaunamas *teismo leidimas*.

21. VĮ 7 str. pavadinimas tikslintinas, nes neatspindi 7 str. 2 d. nuostatų.

22. Siekiant užkirsti kelią asmenų teisių pažeidimams, nepagrįstam šių teisių suvaržymui, manome, kad reikėtų dėstomoje VĮ 7 str. 3 d. įvardinti (konkrečiau apibrėžti), kokie atvejai galėtų būti laikomi *neatidėliotinais*. Taip pat VĮ 7 str. 3 d. formuluotė „*informacija*“ neatspindi tokio atvejo, kai būtų paimti materialūs objektai (dokumentai, kiti įrodymai). Galbūt būtų tiksliau formuluoti, kad paimti dokumentai, kiti įrodymai grąžinami, o gauta informacija sunaikinama.

23. Suderintinos formuluotės „*stebėsena*“ ir „*valstybinė stebėsena*“ (žr. dėstomas VĮ 6 str. 1 d. 1 p. ir 15 str. 4 d. nuostatas). Be to, įvertinant tai, kad dėstomoje VĮ 15 str. 4 d. nustatoma viena iš VMVT funkcijų, siūlytina šias nuostatas perkelti į dėstomą VĮ 6 str. 1 d.

24. Iš dėstomos VĮ 19 str. 1 d. formuluotės „gavusi veterinarinės kontrolės subjekto prašymą atlikti <...> kontrolę“ nėra aišku, ar siekiama įvardinti tokį atvejį, kai toks subjektas prašytų atlikti jo veiklos kontrolę, ar kitų subjektų.

25. Atkreipiame dėmesį į tai, kad Projekte turi būti reglamentuotas ir pažeidimų tyrimo ir baudų skyrimo procesas (šalių teisės ir pareigos, procesiniai terminai ir t.t.), kuris turėtų atitikti VAI 36<sup>8</sup> ir 36<sup>9</sup> str. Dėstomoje VĮ 22 str. 3 d. analogiškai kaip ir 1 d., vietoj „turi teisę skirti baudą“ įrašytina „*skiria baudą*“.

26. Dėstomoje VĮ 21 str. 2 d. vartojama formuluotė „*ne vėliau nei atitinkama informacija pavišinama*“ neatspindi nei to, kas būtų laikoma paviešinimu, nei to, kokį laikotarpį būtų siekiama įvardyti. Dėl VĮ 21 str. 2 d. nuostatos, jog prašymas dėl komercinių paslapčių apsaugos netenkinamas, „*jeigu informacija turi įrodomosios reikšmės*“, pažymėtina, kad informacijos pripažinimas komercine paslaptimi neturėtų būti kliūtimi pasitelkti tokią informaciją taikant atsakomybę (VĮ 9 str. 2 p. nustatyta pareiga užtikrinti iš kontroliuojamų subjektų gautos



informacijos, kuri sudaro komercinę paslaptį, konfidencialumą; teisme tai užtikrinama būtų nagrinėjant uždaramame teismo posėdyje, nustatant, kad bylos medžiaga nevieša (žr. Administracinių bylų teisenos įstatymo 8 str. 2 d., 14 str. 2 d. nuostatas).

27. Siūlytina dėstomoje VĮ 21 str. 3 d. nurodyti, per kokį terminą VMVT nuo veterinarinės kontrolės subjekto prašymo gavimo (beje, vietoj formuluotės „gali reikalauti“ siūlytina įrašyti imperatyvesnę formuluotę – „pareikalauja“) pareikalauja nurodyti konkrečią informaciją, kurią prašoma laikyti komercine.

28. Reglamento (ES) 2017/625<sup>1</sup> 8 str. įtvirtinta konfidencialumo pareiga yra taikytina visoms šiame reglamente nustatytoms kontrolės sritims. Atsižvelgiant į tai, manytina, kad konfidencialumo pareiga turėtų būti numatyta ne tik VĮ projekte, bet ir GGAĮ projekte (taip pat kituose teisės aktuose, kuriuose apibrėžiama kitų sričių oficiali kontrolė pagal Reglamentą (ES) 2017/625).

29. Be to, pažymėtina, kad pagal Reglamento (ES) 2017/625 8 str. 2 d. konfidencialumo pareiga taikoma ne tik kompetentingoms institucijoms, bet ir ekologiškų produktų kontrolės institucijoms, įgaliotosioms įstaigoms ir fiziniams asmenims, kuriems pavestos konkrečios oficialios kontrolės užduotys, ir oficialiosioms laboratorijoms. Tačiau VĮ projektu keičiamo VĮ 21 str. konfidencialumo pareiga nustatoma tik VMVT (nors, pavyzdžiui, valstybiną veterinarinę kontrolę pagal keičiamo VĮ 2 str. 9 d. gali vykdyti įgaliotos įstaigos ar asmenys). Siūlomas reguliavimas nesuderintas su Reglamento (ES) 2017/625 nuostatomis.

30. Reglamento (ES) 2017/625 139 str. 1 d. nustatyta, kad už šio reglamento pažeidimus nustatomos sankcijos būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Kyla abejonių, ar VĮ projektu keičiamo VĮ 22 str. 4 d. nustatomos baudos, kai veterinarinės kontrolės subjekto bendrųjų metinių pajamų neįmanoma nustatyti ar šios pajamos yra mažesnės nei 200 000 eurų, yra proporcingos. Šiems subjektams skiriamos baudos procentaliai bus didesnės palyginus su baudomis, skiriamomis pagal to paties straipsnio 1 d. Tai taikytina ir dėl dėstomoje VĮ 22 str. 1 d. siūlomo įtvirtinti baudų dydžio – nuo 5 proc. iki 10 proc. bendrųjų metinių pajamų proporcingumo. Siekiant užtikrinti atsakomybės individualizavimą bei atsižvelgiant į skirtingas veterinarinės kontrolės subjektų pajamas, siūlytina nenustatyti minimalaus baudos dydžio, t. y. vietoj formuluotės „nuo 5 proc. iki 10 proc. bendrųjų metinių pajamų“ įrašyti formuluotę „iki 10 proc. bendrųjų metinių pajamų“ (žr. analogiškas nuostatas, įtvirtintas, pavyzdžiui, Nesąžiningos komercinės veiklos vartotojams draudimo įstatymo 13 str. 1 d., Konkurencijos įstatymo 36 str.).

31. GGAĮ projekte dėstoma GGAĮ 3 str. 9 d. 2 p. formuluotė „tvirtina ūkinių gyvūnų gerovės reikalavimus“ pernelyg plati, iš esmės apimanti beveik visą GGAĮ reguliavimo sritį (ar nevertėtų konkrečiau įvardinti, kokius reikalavimus turėtų nustatyti VMVT?).

32. Siūlytina GGAĮ projektą pildyti „laikino gyvūno laikymo“ sąvoka bei išplėsti „gyvūnų globėjo“ sąvoką, apimant ir GGAĮ 4 str. 5 d. bei 8 str. 6 d. minimą laikino laikymo aspektą. Pastebėtina, kad pagal GGAĮ 4 str. 5 d. bei 8 str. 6 d. nuostatas gyvūnai laikinai laikyti taip pat gali būti perduodami *gyvūnų globėjui*, tačiau GGAĮ 2 str. 17 d. pateikiamoje „gyvūnų globėjo“ sąvokoje šis aspektas nėra atspindėtas.

33. Dėstomame GGAĮ 21 str. 3 d. 1 p. vartojama formuluotė „informacija“ neatspindi paimamų materialių objektų (taip pat žr. dėstomas GGAĮ 21 str. 3 d. 2 p. nuostatas, kurios taip pat susijusios su informacijos paėmimu (garso ir vaizdo įrašų darymas). Šia apimtimi minėtos GGAĮ 21 str. 3 d. 1 ir 2 p. nuostatos dubliuotųsi.

<sup>1</sup> 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 999/2001, (EB) Nr. 396/2005, (EB) Nr. 1069/2009, (EB) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 ir (ES) 2016/2031, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2005 ir (EB) Nr. 1099/2009 bei Tarybos direktyvos 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB ir 2008/120/EB, ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, Tarybos direktyvos 89/608/EEB, 89/662/EEB, 90/425/EEB, 91/496/EEB, 96/23/EB, 96/93/EB ir 97/78/EB bei Tarybos sprendimas 92/438/EEB (Oficialios kontrolės reglamentas).



34. GGAĮ lyginamajame variante (žr. dėstomą GGAĮ 4 str. 5 d.) netiksliai atspindėtas lyginamuoju aspektu trečiojo sakinio nuostatų pakeitimas (žodžiai „savininkas ar laikytojas“ jau yra galiojančioje redakcijoje, todėl jie neturėtų būti nurodomi paryškintai, o jeigu keičiami vietomis, tuomet papildomai perbrauktu tekstu nurodytini žodžiai, kurių atsisakoma). Taip pat, siekiant aiškumo, šiame sakinyje siūlytina įvertinti galimybę vietoj „ankstesnis (buvęs) gyvūno laikytojas arba savininkas“ įrašyti „savininkas ar laikytojas, kuris kankino ar žiauriai elgėsi su gyvūnais“.

35. Atsižvelgiant į Civilinio kodekso 4.61 str. nuostatas, dėstomame GGAĮ 21 str. 3 d. 6 p. taip pat nurodytini ir *priklydę* naminiai gyvūnai.

36. ANK projekto 2 str. dėstomame ANK 344 str. pakeitime vietoj „pripažinti netekusiu galios“ įrašytina „pripažinti netekusia galios“.

37. VĮ projektu keičiamo VĮ 19 str. 2 d. klaidingai nurodytas Europos Sąjungos teisės akto numeris.

38. VĮ projektu keičiamo VĮ priedo 1, 3, 4 d. nurodomi specialaus leidinio metai nurodytini pasvyruoju šriftu. Deleguotasis reglamentas (ES) 2019/1012 nekeitė Reglamento (ES) 2017/625, todėl keičiamo VĮ priedo 5 d. nenurodytini paskutiniai pakeitimai. Analogiška pastaba taikytina ir dėl GGAĮ ir ANK projektų. Keičiamo VĮ priedo 6 d. Europos Sąjungos teisės akto pavadinimas rašytinas ne pasvyruoju šriftu. Pažymėtina, kad šioje dalyje nurodomas naujas Europos Sąjungos teisės aktas, kurio iki šiol VĮ neperkėlė ir (ar) neįgyvendino. Jeigu VĮ projektu yra perkeliamas ir (ar) įgyvendinamas Europos Sąjungos teisės aktas, kartu su projektu turėtų būti pateikta atitikties lentelė.

Galiausiai pažymėtina, kad keičiamo VĮ priede turėtų būti nurodomi tik tiek Europos Sąjungos teisės aktų paskutiniai pakeitimai, kurie realiai yra perkeliama ir (ar) įgyvendinami Veterinarijos įstatymu.

39. VĮ projektas ir jo lyginamasis variantas nesutampa. VĮ projekto lyginamajame variante tuo atveju, jeigu sąvokos nekeičiamos, jos ir nerašytinos paryškintinai.

Teisingumo viceministrė

Irma Gudžiūnaitė

Andrius Miliūnas, (8 5) 266 29 06, el. p. [andrius.milunus@tm.lt](mailto:andrius.milunus@tm.lt)  
 Rūta Butvydytė, (8 5) 266 2923, el. p. [r.butvydyte@tm.lt](mailto:r.butvydyte@tm.lt)  
 Germanas Politika, tel. (8 5) 2662907, el. p. [g.politika@tm.lt](mailto:g.politika@tm.lt)



## LIETUVOS RESPUBLIKOS EKONOMIKOS IR INOVACIJŲ MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 38, LT-01104 Vilnius, tel.: 8 706 64 845, 8 706 64 868,  
faks. 8 706 64 762, el. p. [kanc@eimin.lt](mailto:kanc@eimin.lt), <http://eimin.lrv.lt>.

Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188621919

		2019-10-09	Nr. (39.2-42)-3-3701
Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijai	I	2019-09-19	Nr. 2D-2928(11.23)

### DĖL ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerija, išnagrinėjusi Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos 2019 m. rugsėjo 19 d. raštu Nr. 2D-2928(11.23) pateiktą derinti Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo Nr. I-2110 2,6,7,14,15,16 ir 19 straipsnių pakeitimo, įstatymo papildymo 21 ir 22 straipsniais ir įstatymo priedo pakeitimo projektą (toliau – Veterinarijos įstatymo projektas), Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo Nr. IV-500 3, 4, 8, 20 ir 21 straipsnių ir priedo pakeitimo projektą, Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 343, 344 ir 589 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektą, pagal kompetenciją teikia pastabas ir pasiūlymus dėl Veterinarijos įstatymo projekto.

Pažymime, kad, remiantis Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 6 punktu, vienas iš principų, kuriuo turi būti vadovaujamasi teisėkūroje, yra aiškumas. Laikantis šio principo, teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas. Veterinarijos įstatymo projekto 7 straipsniu keičiamo 19 straipsnio 1 dalyje siūloma nustatyti, kad Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, gavusi valstybinės kontrolės subjekto prašymą atlikti valstybinę veterinarinę kontrolę, sprendžia, ar ši kontrolė turi būti atliekama iš anksto įspėjus, ar ne. Jeigu nusprendžiama vykdyti valstybinę kontrolę iš anksto įspėjus, sprendimas nepanaikina galimybės vykdyti šią kontrolę iš anksto neįspėjus. Taigi, minėtomis nuostatomis numatoma galimybė pakeisti sprendimą ir nenurodyti priežasčių ir aplinkybių, kurioms susiklosčius jis keičiamas. Galima situacija, kai ūkio subjektas yra informuojamas apie planuojamą patikrinimą (dažniausiai priežiūrą atliekantys viešojo administravimo subjektai nurodo tikslią datą, laiką, kai bus atliekamas patikrinimas), tačiau sprendimas pakeičiamas ir patikrinimas atliekamas netikėtai. Tai vertintina kaip ūkio subjekto klaidinimas. Atsižvelgdami į tai, siūlome nuostatos dėl sprendimo keitimo atsisakyti – nurodyti, kad Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, gavusi valstybinės kontrolės subjekto prašymą atlikti valstybinę veterinarinę kontrolę, gali nuspręsti, kad ši kontrolė turi būti atliekama iš anksto įspėjus, arba nustatyti atvejus, kai sprendimas atlikti kontrolę įspėjus gali būti pakeistas.

Taip pat Veterinarijos įstatymo projekto 7 straipsniu keičiamo 19 straipsnio 3 dalies nuostata, kad veterinarinė kontrolė gali būti atliekama kilus įtarimui *ar* gavus pranešimą, kad buvo pažeisti teisės aktų reikalavimai, neatitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 32<sup>2</sup> straipsnio 1 dalies 7 punkte įtvirtinto rizikos vertinimo principo, kuris reiškia, kad priežiūrą

atliekančių subjektų veiksmais pirmiausia šalinama didžiausia rizika, siejama su žalos teisės normų saugomoms vertybėms atsiradimo tikimybe ir šios žalos dydžiu bei mastu. Vadovaujantis siūloma Veterinarijos įstatymo projekto nuostata, pagrindas atlikti veterinarinę kontrolę gali būti bet koks gautas pranešimas. Taigi, veterinarinė kontrolė gali būti atliekama, neįvertinus pranešime teigiamo teisės aktų pažeidimu galimos sukelti žalos pobūdžio, masto, poveikio. Įstatymo projektu įtvirtinama galimybė atlikti ūkio subjektų veiklos patikrinimus pagal kiekvieną gautą skundą, net jeigu skundžiamasi dėl mažareikšmio teisės aktų reikalavimų pažeidimo. Atsižvelgdami į šiuos argumentus, siūlome tikslinti Veterinarijos įstatymo projekto 7 straipsniu keičiamo 19 straipsnio 3 dalį – nurodyti, kad veterinarinė kontrolė gali būti atliekama įvertinus turimą informaciją ir kilus įtarimų dėl ūkio subjekto veiklos, kuri gali kelti žalą žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatai ar aplinkai.

Ekonomikos ir inovacijų viceministras

Gintaras Vilda

Monika Žilinskaitė-Veželienė, tel. 8 706 64 952, el. p. [monika.zilinskaite-vezeliene@eimin.lt](mailto:monika.zilinskaite-vezeliene@eimin.lt)



## VALSTYBINĖ DUOMENŲ APSAUGOS INSPEKCIJA

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijai  
El. paštu [zum@zum.lt](mailto:zum@zum.lt)

2019-10-07 Nr. 2R- 4650 (3.2.E)  
Į 2019-09-19 Nr. 2D-2928(11.23)

### DĖL ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija (toliau - Inspekcija), išnagrinėjusi Jūsų pateiktą derinti Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo Nr. I-2110 2, 6, 7, 14, 15, 16 ir 19 straipsnių pakeitimo, įstatymo papildymo 21 ir 22 straipsniais ir įstatymo priedo pakeitimo įstatymo projektą (toliau - Įstatymas Nr. 1), Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo Nr. VIII-500 3, 4, 8, 20 ir 21 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektą (toliau - Įstatymas Nr. 2), pagal kompetenciją teikia šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Atsižvelgdami į tai, kad teisė į privataus gyvenimo neliečiamumą įtvirtinta ne tik įstatymuose, bet ir pavyzdžiui Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, Lietuvos Respublikos Konstitucijoje, siūlytina Įstatymo Nr. 1 3 straipsniu keičiamo Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 3 punkte vietoj žodžių „įstatymų garantuoto“ įrašyti žodžius „teisės aktų, reglamentuojančių asmens duomenų tvarkymą ir <...>“.

2. Taip pat atsižvelgiant į pirmąją pastabą, siūlytina tikslinti ir Įstatymo Nr. 2 5 straipsniu keičiamo Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 21 straipsnio 3 dalies 2 punktą.

Informuojame, kad Inspekcija Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 343, 344 ir 589 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektui, pagal kompetenciją pastabų ir pasiūlymų neturi.

Pažymėtina, kad asmens duomenų tvarkymas laikomas teisėtu tik tuo atveju, jeigu jis atitinka 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (toliau - Reglamentas) 5 straipsnyje įtvirtintus su asmens duomenų tvarkymu susijusius principus ir 6 ir (ar) 9 straipsniuose nustatytas asmens duomenų teisėto tvarkymo sąlygas. Tuo atveju, jei nėra teisėto asmens duomenų tvarkymo tikslo ir nė vienos iš Reglamente nurodytos asmens duomenų teisėto tvarkymo sąlygos, asmens duomenys negali būti tvarkomi. Taigi, Reglamentas nedraudžia asmens duomenų tvarkymo su sąlyga, kad asmens duomenys yra tvarkomi laikantis Reglamente nustatytų

taisyklių. Taigi vaizdo ir garso įrašų darymas vykdant teisės aktuose nustatytas funkcijas yra galimas, tačiau, manytina, kad toks asmens duomenų tvarkymas turi būti vykdomas, laikantis Reglamento 5 straipsnyje įtvirtintų su asmens duomenų tvarkymu susijusių principų, aiškiai apibrėžtais tikslais, turi būti ribotos apimtys. Todėl Inspekcija siūlo papildyti aiškinamąjį raštą detaliai pagrindžiant, kodėl ir kokia apimtimi toks asmens duomenų tvarkymas yra reikalingas.

Direktorius pavaduotoja,  
pavadojanti direktorių

Danguolė Morkūnienė



## LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, A. Jakšto g. 4, LT-01105 Vilnius,  
tel. (8-5) 266 3661, faks. (8-5) 266 3663, el. p. info@am.lt, http://www.am.lt.  
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188602370

Žemės ūkio ministerijai	2019-10-15	Nr. (12)-D8E-2637
Kopija	[ 2019-09-19	Nr. 2D-2928(11.23)
Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai		
Aplinkos apsaugos departamentui		

### DĖL ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ

Susipažinę su Žemės ūkio ministerijos pateiktais Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo Nr. I-2110 2, 6, 7, 14, 15, 16 ir 19 straipsnių pakeitimo, įstatymo papildymo 21 ir 22 straipsniais ir įstatymo priedo pakeitimo projektu, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo Nr. VIII-500 3, 4, 8, 20 ir 21 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektu ir Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 343, 344 ir 589 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektu, teikiame šią pastabą.

Galiojančio Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo (toliau – Įstatymo) 3 straipsnio 9 dalies 1 punktas numato, kad Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba pagal kompetenciją įgyvendina valstybės politiką gyvūnų gerovės ir apsaugos srityje. Įstatymo 2 straipsnio 4 dalis nurodo, kad Gyvūnas – bet kokios rūšies ūkinis ar laukinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis. Keičiant Įstatymo 9 straipsnio 3 dalį ir, jei reikalinga, Veterinarijos įstatymo 6 straipsnio 1 dalį, siūlome aiškiai nustatyti, kokias funkcijas Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba (toliau – VMVT) vykdo laukinių gyvūnų gerovės ir apsaugos srityje, kadangi praktikoje kyla neaiškumų nustatant valstybinės aplinkos apsaugos kontrolės pareigūnų ir VMVT pareigūnų kompetencijos ribas minėtoje srityje. Atliekant cirkų, zoologijos sodų, voljerų ir kitų aptvarų patikrinimus, kyla klausimas, pagal kokius kriterijus turi būti vertinamas optimalus gyvūnų, ypač laukinių, fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas, gyvūnų fiziologinė, psichologinė būklė, jų elgsena, pašarų kokybė, maitinimo racionas ir kt. Atsižvelgiant į tai, manome, kad VMVT turėtų kontroliuoti, kaip įgyvendinami laikomų nelaisvėje laukinių gyvūnų gerovės reikalavimai, susiję su aukščiau nurodytais gerovės elementais. Todėl siūlome šia VMVT funkcija papildyti Įstatymo 3 straipsnio 9 dalį. Jeigu tikslinga, atitinkamomis nuostatomis galėtų būti papildytos Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2011 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. D1-533/B1-310 „Dėl laukinių gyvūnų naudojimo patvirtinimo“.

Siūlome suorganizuoti Aplinkos ministerijos, Žemės ūkio ministerijos, VMVT ir Aplinkos apsaugos departamento atstovų pasitarimą valstybinės aplinkos apsaugos kontrolės pareigūnų ir VMVT pareigūnų kompetencijos atskyrimo laukinių gyvūnų gerovės ir apsaugos srityje klausimais.

PRIDEDAMA. Aplinkos apsaugos departamento 2019-09-19 raštas Nr. (10)-AD5-16961, 2 lapai.

Aplinkos viceministrė

Rasa Vaitkevičiūtė

Lina Čaplikaitė-Denisovienė, tel. 8 5 278 6531, el. p. lina.caplikaite@am.lt

